

ЄВРОПЕЙСЬКА СИСТЕМА ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Атестаційна робота 1

Дайте вичерпну характеристику нижченаведеним справам ЄСПЛ

Сорінг проти Сполученого Королівства (червень 1989): У цій справі брала участь людина, яку повинні були видати Сполученим Штатам за звинуваченням у вбивстві, тобто в злочині, який там карався смертю. Суд визнав, що екстрадиція цієї людини до США суперечила б статті 3 Європейської конвенції про права людини, яка забороняє катування, негуманне чи інше принижуюче гідність поводження або покарання. Одним із наслідків цього рішення було поширення захисту громадян з держав-членів Ради Європи за межі Європи. Одним із наслідків цього рішення було те, що захист окремих осіб у державі-учасниці Ради Європи вийшов за кордони Європи. Цей підхід, який повторився і в інших справах, зокрема у справі Джабарі проти Туреччини (липень 2000), також захистив осіб, які шукають притулку, від висилки назад у країну, де їх життя виявилось б в небезпеці.

• **Тайрер проти Сполученого Королівства** (март 1978): У цій справі Суд визнав, що тілесні покарання, які застосовуються в якості покарання малолітніх злочинців, суперечать Європейській конвенції про права людини, оскільки вони порушують гарантоване у статті 3 право не зазнавати катувань, або безлюдного або принижуючого гідність поводження чи покарання. Як заявив Суд, «його покарання, при якому він розглядався як об'єкт, який перебував під владою державних органів, представляло собою поправання однією з головних цілей Статті 3, а саме захисту гідності людини і його фізичної цілісності». Цей випадок – гарний приклад того, що Конвенція – це живий організм, і Суд іде в ногу з мінливим світоглядом нашого суспільства.

• **Коккінакіс проти Греції** (квітень 1993 р.): Це була цікава справа, яка стосувалася конфлікту між правами різних людей. В її основі лежала проблема прозелітизму (звернення інших до своєї віри) і питання, чи не порушує викладання релігії (гарантоване Статтею 9 Конвенції) право іншої людини на свободу віросповідання. Суд визнав за необхідне провести чітку відмінність між навчанням, проповіданням або обговоренням релігії і аморальними й обманними діями, спрямованими на те, щоб переконати людину змінити релігію (включаючи обіцянки матеріальних і соціальних благ, застосування насильства та ідеологічної обробки).

• **ДХ проти Чеської Республіки** (листопад 2007 р.): Це був випадок стосовно 18 циганських дітей у світлі того, що учні-цигани були розділені на спеціальні школи для дітей, які мають труднощі в навчанні, незалежно від їх здібностей. Це означає, що вони також мають мало шансів отримати подальшу вищу освіту або можливість працевлаштування. У своєму рішенні Суд вперше встановив порушення Статті 14 (заборона дискримінації) у зв'язку зі «зразком» расової дискримінації в тій чи іншій сфері суспільного життя; у даному випадку це – державні школи. Суд постановив, що цей системний характер расової сегрегації в шкільних порушує принцип захисту проти дискримінації, визначений в ЄКПЛ (Стаття 14). Він також зазначив, що загальна політика чи захід, витримані в нейтральних умовах, можуть ще більше дискримінувати конкретні групи в результаті направленої на них непрямой дискримінації. Справа була першою у протистоянні системній расовій сегрегації в освіті.